

Arbejdsløshed, men det ærede Medlem kan ikke sige, at naar man ikke vil tiltræde det, som det ærede Medlem foreslaar i sin Dagsorden, har man ingen Forstaaelse af dette Spørgsmaal. Her staar man imidlertid overfor et Spørgsmaal, som, hvis det ikke løses, ganske sikkert vil fremkalde megen Arbejdsløshed og volde megen Skade baade udadtil og indadtil, og det er mig forunderligt, om ikke ethvert Parti vil føle, at med Hensyn til den staaende foran en saadan Katastrophe maa man tage sit Ansvar, uanset hvorledes man ellers stiller sig til hinanden rent partipolitisk, og løse det her foreliggende Spørgsmaal paa rent sagligt Grundlag. Man kan selvfølgelig diskutere Spørgsmaalet, have forskellige Meninger om det og være uenige om, hvorvidt man skal løse det paa den her foreslaaede Maade eller lade Banken likvidere — det var det, jeg sagde, første Gang jeg havde Ordet, at Bedømmelsen af hele dette Spørgsmaal maa tage Sigte paa, hvad der gør mindst Skade —, og i saa Henseende kan det ærede Medlem Hr. Holstein jo have sin Opfattelse, men jeg deler den Opfattelse, Ministeriet har givet Udtryk for i Lovforslaget, at den i Forslaget foreslaaede Fremgangsmaade ganske sikkert vil være den, hvorved man gør mindst Skade. Dette synes mig at maatte være det afgørende for Bedømmelsen af hele dette Forhold, og derfor anbefaler jeg endnu en Gang Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen sagde, at Regeringen kunde ikke bære Skylden for Landmandsbankkatastrofen. Hvis han dermed vil sige, at Regeringens Medlemmer eller i alt Fald Regeringens Chef intet personligt Ansvar har i saa Henseende, er dette fuldkommen rigtigt. Derimod er det saaledes, at den Politik, Regeringen har været Bærer af, den Politik, der har været ført her i Landet i de sidste $2\frac{1}{2}$ Aar, er af en saadan Beskaffen-

hed, at vi ikke kan have nogen Tillid til Regeringen; dens økonomiske Politik har efter min fulde Overbevisning i meget høj Grad bidraget til at øge Virkningen af Landmandsbankkatastrofen. Hvad Regeringen under alle Omstændigheder bærer Ansvaret for helt og fuldt, er de mislykkede Forsøg paa at rekonstruere Banken; Regeringens Stilling i Juli, dens Stilling i September og dens Stilling nu kan ikke tages som Udtryk for andet end manglende Evne til overfor disse Forhold at træffe det rette, at skønne rigtigt, at handle konsekvent. — Nu sagde det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, at vi maa hver især bære vort Ansvar i denne Sag, at der vil opstaa en mægtig Arbejdsløshed, og at mange andre Ulykker vil føres ind over os, hvis vi ikke gaar med til det af Regeringen nu fremsatte Forslag. Det er klart, at vi maa bære vort Ansvar; men naar vi stilles overfor dette, at vi skal stemme for et bestemt, af Regeringen fremsat Lovforslag, hvorved Staten forpligtes i et Omfang som ingen Sinde tidligere, og naar dette Lovforslag fremsættes af en Regering, som tidligere har fremsat lignende Lovforslag, der har vist sig at være af den Beskaffenhed, at de ikke kunde holde, ikke førte til det Resultat, som man ventede, og som man havde lovet os, saa er vort Ansvar at være kritiske overfor et saadant Lovforslag fra en saadan Regering, saa er vort Ansvar at sige til Regeringen: Vi kan ikke tage dette Lovforslag, fordi vi stoler ikke paa, at det, Regeringen nu lægger paa Bordet, er det rette, og at Regeringen har Evner og Kræfter til at føre Lovforslaget ud i Livet og bringe Forholdene i Lave, saaledes at man kan naa det Resultat, som skulde naas ved Lovforslaget. Det er vort Ansvar her at være kritiske overfor Regeringen, og det ærede Medlem Hr. Martin Hansen kan aldeles ikke ved at appellere til, hvad der eventuelt kan ske, true os til at gaa med til noget, som efter vor Overbevisning ikke fører til det Resultat, vi maa ønske at naa til.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.